

[Bente Juncker]

tation med regeringen. Jeg synes ikke, det er klogt. Jeg synes, man skulle trække i arbejdstøjet og se at komme i gang, for vi kender jo alle sammen disse forslag. Og vi ved også, hvor leveringsdygtige Venstre og De Konservative har været i det, der hedder strammeforslag over for erhvervslivet. Vi ved også, hvor leveringsdygtige Venstre og De Konservative har været i at overse boligjerne totalt. De gjorde det i 1985, og de har gjort det ved deres andre udspil. Der er ikke noget som helst bevis for, at de ville sætte lejeværdien ned. Det vil denne regering gøre, og CD er utrolig glade for, at det er lykkedes os at få det igennem.

Dernæst er der blevet rejst et problem i forbindelse med de lavtlønnede. Jeg er enig i, at vi bliver nødt til at se på det i udvalget, for det kan ikke være meningen, at de lavtlønnede skal tabe på det, vi vil gennemføre her. Jeg har regnet ud, at også mennesker, der er lavtlønnede og bor i ejerbolig, ved at lægge deres lån om faktisk kan få en gevinst ved det, men det kræver jo så, at samtlige, der tjener under 130.000 kr., stormer ud og får lagt deres lån om. Det er måske ikke meningen, at de skal det.

Men lad os se på det problem i udvalget, dels for dem, der har lejebolig, dels for dem, der har ejerbolig. Lad os se, hvordan det kommer til se ud, når vi kommer i gang med udvalgsarbejdet.

Når man hører debatten, kan man undre sig noget over, hvad det er, Venstre og De Konservative ikke kan lide: De kan ikke lide goodwill, de kan ikke lide det ene, og de kan ikke lide det andet. Jamen i alle de år, Venstre og De Konservative har haft regeringen, har jeg været til forhandling hos skiftende økonomiministre, hvor alle disse elementer er indgået. Det kan man altså ikke tilbagevise, og dér er vi igen tilbage til det forhold, at man skal huske, hvad det egentlig er, man har sagt, og hvad man egentlig har tilbudt andre partier. Det nytter ikke noget, at man har én holdning, når man nu er kommet i opposition, men at man har en anden holdning, når man er i regering. Det kan vælgerne altså simpelt hen ikke forstå.

Det er klart, at der i den have, som dette kompleks er – det kan man roligt kalde det – også er nogle tidsler. Dér fatter jeg ikke at Venstre og Konservative – nu hørte jeg, at De Konservative var temmelig positive – ikke går aktivt ind og får luget nogle af de tidsler væk.

Jeg mener også, der er nogle tidsler. Det siger sig selv, at når fire partier skal være enige om noget, så er der noget, de kan lide, og noget, de ikke kan lide. Dermed kritiserer jeg overhovedet ikke forslagene. Det vil jeg gerne sige. Men hvorfor går Venstre og Konservative ikke ind og peger mere eklatant på, at de kan hive nogle af de tidsler ud? Vi har altid været tilhængere af brede flertal på skatteområdet. Det er vi stadig væk. Disse tidsler kunne Venstre og Konservative så komme over i kompostbunken. Så kunne de måske blive gødet lidt af SF, og så kan SF flagre med nogle ændringsforslag i slutfasen.

Men det, det handler om, er, at man går med ind i dette her og så prøver på at se på tingene og vurdere tingene lidt og tænke på: Hvad tilbød man egentlig Socialdemokratiet, CD, De Kristelige og De Radikale, da de var i opposition? Hvor meget kunne vi egentlig lave om på de forslag og planer, som man havde, da man sad i regering? Jeg tror ikke, at man grundlæggende kunne lave om på de planer. Det tror jeg ikke på. Jeg har aldrig hørt det. Jeg har været til mange møder med V- og K-politikere, og jeg har altid fået at vide, at det kunne man ikke.

Nej, nu synes jeg, at Venstre og Konservative skal tage sig sammen og gå med ind i en konstruktiv debat om dette her. Og så lad os få luget nogle af de værste ting væk.

Med hensyn til firmabilen – det er noget af det, som vi kigger meget effektivt på, og nu ser jeg stift på skatteministeren – må vi have nogle gode og grundige udregninger i udvalget. Det er en af de ting, jeg har fået allerflest henvendelser om, dag og nat, vil jeg gerne sige. Det er en af de meget varme sager, som vi bliver nødt til at have meget grundige – finansministeren nikker – meget grundige udregninger på. Det kan altså ikke nytte noget, at man skal lave en misundelsesafgift, som virker urimeligt. Jeg er enig i, at der måske skal være en afgift, noget, der skal være nemt administrerbart. Så gør vi det. Men det må ikke koste for meget. Det kan altså ikke nytte noget, når man skal ud og repræsentere firmaer og skal omsætte for en milliard kroner, at man så skal modtages i lufthavnen af en chauffør med en Lada. Den går ikke.

Om den effektive ligning vil jeg gerne sige: Vi lukker nogle huller, som nogle kalder huller. Jeg kalder det: Vi lukker for gældende